

ГУБЕТТА.

Да, госпоже.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

Ще дойдътъ ли и вяттима-та?

ГУБЕТТА

Безъ друго.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ,

Тъ ми страшно засрамихъ, Губетта.

ГУБЕТТА

Азъ не бѣхъ тамъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Тъ ся показахъ немилостивы.

ГУБЕТТА

Име-то ли ви казахъ?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Обезчестихъ мя съ него?

ГУБЕТТА

Верѣдъ балъ-тъ?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Прѣдъ Дженаро!

ГУБЕТТА

Тъ сж сторили лудж дързость гдѣто сж оставили Венеція та сж дошли въ Ферраръ. Нъ пжкъ не могли сж да направѣтъ другоаче, понеже гы е избралъ сенатъ-тъ, за да участвувать въ посолство-то, кое-то пристигна минала-та седмица.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Ахъ, сега той ми мрази и презира, и за всичко тѣ сж причина. — Ахъ! Губетта, щж си отмѣстихъ!